

கட்டுரையாளர் :

முனைவர் ந.சோழன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தூயநெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் மாவட்டம்.

தலைப்பு : பாலம்மாள் கதைப்பாடல் வெளிப்படுத்தும் சமூகம்

உலகில் மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அவ்வகையில் மனிதன் ஆதி காலம் தொட்டே தன்னுடைய உணர்வுகளைப் படக் குறியீடுகளாக, ஓவியங்களாக, கதைகளாக, பாடலாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றான். இவ்விதம் மனிதனால் படைக்கப்பட்டு வருகின்ற இலக்கிய வகைமைகளுள் ஒன்றுதான் கதைப்பாடலாகும். கதைப்பாடல் குறித்த எளிமையான அதே நேரத்தில் சிறப்பானதொரு விளக்கமாக, குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில் குறிப்பிட்டதொரு சூழலில் வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ அல்லது ஒரு குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார் முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்தும் அல்லது நிகழ்த்திய ஒரு கதை தழுவிய பாடலே கதைப்பாடல் (நா.இராமச்சந்திரன், 2002: 55) என்ற விளக்கம் அமைகின்றது. அவ்விதம் பாடப்படுகின்ற கதைப்பாடலானது பல்வேறு பொருண்மைகளைத் தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கின்றது. அப்பொருண்மைகள், புராண இதிகாசங்களின் சிறு கூறுகள், ஊர்த் தெய்வங்களின் வரலாறு, சமுதாயத்தில் வீரதீரச் செயல்கள் புரிந்து உயிர் நீத்தவர்களின் வரலாறு, தம் அறிவுக்கு எட்டிய வரலாற்றுச் சிறப்புகள் ஆகியவற்றைப் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் கற்பனை கலந்து இசையுடன் கூடிய பாடலாகப் புனைவதே கதைப்பாடல் (இரா.காசிராசன், 1980: 28) எனப் பரந்து விரிந்து அமைகின்றன.

கதைப்பாடல் என்பது சமூக மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற குறிப்பாக நாட்டுப்புற மக்களிடையே எடுத்துரைக்கப்படுகின்ற இலக்கிய வகையாக இருக்கின்றது. மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற எந்த ஒரு படைப்பும் சமூகத்தோடு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தொடர்பு கொண்டே இருக்கும். அத்தொடர்பினை, மனிதன் சமுதாயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் வாழ்வதால் அவனால் உற்பத்தி செய்யப்படும் கலை இலக்கியங்களிலும் சமுதாயப் பிரதிபலிப்பு இடம்பெற்று விடுகின்றது (ஆ.திருநாகலிங்கம், 2001: 13) என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. எனவே, பாலம்மாள் கதைப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள சமூகக் கண்ணோட்டங்களை ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கதைச் சுருக்கம்

இக்கதைப்பாடலானது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற இருக்கந்துறை என்ற ஊரில் உண்மையில் நடந்ததாக நம்பப்படுகின்ற நிகழ்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவ்வூரில் பால்வண்ணத் தேவர் என்பவர் தனது நான்கு தம்பியர்களுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார். அவருக்கு நீண்ட நாட்களாகக் குழந்தை பாக்கியம் இல்லை. ஆகையால் அவர் மிகுந்த வருத்தத்தில் இருக்கிறார். தனது குறை நீங்கவேண்டி முருகனை வணங்குகின்றார். முருகனின் அருளால் அவருக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறக்கின்றது. அப்பெண் குழந்தைக்குப் பாலம்மாள் என்று பெயர் சூட்டுகின்றார். அப்பாலம்மாளும் வளர்ந்து பெரியவளாகின்றாள். இச்சூழலில் அந்த ஊருக்கு வரிவசூல் செய்ய வருகின்ற வெள்ளைக்கார துரையொருவன், அப்பெண்ணின் ஆறடிக் கூந்தலினைக் கண்டு அவள் மீது மையல் கொள்கின்றான். அதனால் அவளைத் திருமணம் செய்து அடைய எண்ணுகின்றான். அதற்காக அவன் பால்வண்ணத்தேவரை அழைத்துப் பேசுகின்றான். பால்வண்ணத்தேவர் அதைக்கேட்டு அதிர்ச்சி அடைகின்றார். பிறகு தன்னுடைய தன்மானத்தைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பெற்ற மகளையே ஒரு குழிக்குள் வஞ்சகமாக இறங்கச் செய்து அக்குழிக்குள் மண்ணள்ளிப் போட்டுக் குழியை மூடி அவளைக் கொன்றுவிடுகின்றார். பிறகு பாலம்மாளின் சாபத்தால் துன்பப்படும் அக்குடும்பத்தினர் அவளுக்குக் கோயில் கட்டி வழிபட்டுத் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதாகக் கதைப்பாடலின்வழி அறிய முடிகின்றது.

நாட்டு வாழ்த்து

எந்த ஒரு இலக்கிய வகையும் அவ்விலக்கியத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக மரபார்ந்த சில வாழ்த்துகளைக் கூறித் தொடங்குவது மரபாக இருக்கின்றது. அவ்வகையில் கடவுள் வாழ்த்து, நாட்டு வாழ்த்து போன்றவை இடம்பெறும். இக்கதைப்பாடலில் கடவுள் வாழ்த்து என்பது இடம்பெறவில்லை. கதைப்பாடலின் தொடக்கம் நாட்டு வாழ்த்திலிருந்தே தொடங்குகின்றது. இந்தக் கதைப்பாடல் இருக்கந்துறை நாட்டினை,

நாடு நல்ல நாடு

நாவலர்கள் வாழும் நாடு

கோடை மழை பொழியும் நாடு

குளிர்ந்த தென்றல் வீசும் நாடு (பா.க. 1-4.)

எனப் புகழ்ந்துரைக்கின்றது. பெரும்பாலான கதைப்பாடல்களில் கடவுள் வாழ்த்து என்பது மரபார்ந்த ஒன்றாக இருக்கின்றது. இக்கதைப்பாடலில் இடம் பெறாமைக்கான காரணத்தினைப் பதிப்பாசிரியர் ஏதும் கூறாத நிலையில் விடுபடல் என்றே யூகிக்க முடிகின்றது. இக்கதைப்பாடலின் ஒரு சில இடங்களில் பாடல் விடுபட்டுள்ளமையும் இதனை உறுதி செய்கின்றது.

வரப் பிறப்பு

பால்வண்ணத்தேவர் தனக்கு நீண்ட நாட்களாகக் குழந்தை இல்லை என்ற வருத்தத்தில் இருக்கிறார். தனக்குக் குழந்தைப் பேறு கிடைக்க வேண்டும் என்பதன் பொருட்டு முருகனிடம் வேண்டிக் கொள்கின்றார். பிறகு, முருகனின் அருளால் அவருக்கு ஒரு அழகிய பெண் குழந்தை பிறக்கின்றது என்று கதைப்பாடலின் கதைப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது ஆனால் கதைப்பாடலின் பாடல் வரிகளில் பாலம்மாளின் மேற்கண்ட பிறப்பு குறித்த செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. இது பாடல் பாடியவராலோ அல்லது படி எடுத்துப் பதிப்பித்தவராலோ விடுபட்ட பகுதியாக இருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. எனினும் பாலம்மாள் முருகனின் வரத்தால் பிறந்தவள் என்பதே இங்குப் பேசுபொருளாகின்றது. இவ்விடத்தில், ஐரோப்பியா, ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களில் உள்ள பல்வேறு நாடுகளின் வீரயுக இலக்கியங்களை ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்த சி.எம்.பெளரா, கதைத் தலைவர்களின் பிறப்பு என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கதைத் தலைவர்கள் பெரும்பாலும் கடவுள் அருளால் பிறந்தவர்களாகவும் தேவதைக்குப் பிறந்தவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டி, இதற்குக் காரணம் கதைத் தலைவர்களின் புகழினைத் தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் பிறரைவிட வீரத்தில் மேம்பட்டவர்கள் என்பதை உணர்த்துவதற்குமே ஆகும் (C.M.Bowra, 1952: 94-95) என்ற கருத்தினை முன்வைத்துள்ளமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. பெளராவின் கருத்தினை உறுதி செய்யும் முகமாகப் பாலம்மாளும் கடவுள் வரத்தினால் பிறந்தவளாகவே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை உய்த்துணரத்தக்கது.

ஆறடிச் கூந்தலும் காதலும்

கதை நிகழ்ந்த காலமானது ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த காலகட்டமாகையால் வெள்ளைக்கார துரையொருவன் இருக்கந்துறைக்கு வரி வசூலுக்குத் தனது குதிரையில் வருகின்றான். அப்போது குதிரையின் காலில் ஆறடிச் கூந்தலையுடைய பாலம்மாளின் தலைமுடியானது சிக்கிக் கொள்கின்றது. இதனை,

ஆலமரம் விழுது போல
அற்புத அம்மையுட தலமயிரு தலமயிரு
ஆறு பாகம் இருந்த தையா
இருந்த தையா
முடியைக் கண்டான் சண்டாளன்
மோகம் கொண்டான் (பா.க. 29-34.)

என்ற அடிகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இங்குப் பெண்ணின் கூந்தல் நீளமானது அவள் அழகின் நலத்தை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றமை பெறப்படுகின்றது.

பெண் கேட்டல்

வரி வசூல் செய்த பின்பு வெள்ளைக்கார துரை தனது குதிரையின் காலில் சிக்கிய கூந்தலுக்கு உரியவள் யாரென்று விசாரித்துக் கண்டடைந்து, பால்வண்ணத்தேவரை அழைத்துவரச் சொல்கின்றான். வந்தவரிடம் உன்னுடைய மகள் பாலம்மாளை எனக்குத் திருமணம் செய்து தர வேண்டும் எனக் கேட்கின்றான். அதைக்கேட்டுப் பால்வண்ணத்தேவர் மிகுந்த அதிர்ச்சி அடைகின்றார். அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற வெள்ளைக்கார துரையை எதிர்த்துப் பேசத் துணிவில்லாமல் அதற்கு ஒத்துக் கொள்வது போல் ஊருக்குத் திரும்பி வருகின்றார். இவ்விடத்தில் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் விரும்பிய பெண்களை அடைவதற்காகப் போர் தொடுக்கின்ற மரபானது சங்க காலத்திலிருந்தே நிலவி வந்திருப்பதனையும் அதனைத் தொல்காப்பியர் மகட்பாற்காஞ்சி எனக் குறித்துள்ளமையும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

படுகுழியில் இறக்கிக் கொல்லல்

தங்களுடைய குடும்ப மானத்தைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தனது தம்பியர் நால்வருடனும் ஆலோசித்த பிறகு பாலம்மாளைக் குழிக்குள் இறக்கி மண்ணள்ளிப் போட்டு மூடிவிடலாம் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வருகின்றார் பால்வண்ணத்தேவர். அவ்வாறில்லாமல் வெள்ளைக்கார துரைக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தால் என்ன நடக்கும் என்பதனை,

நாம் இந்த பெண்ணை கலியாணம் செய்து
வைத்தால் சொத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் ஆசைப்பட்டு
செய்தான் என்று கேலி பேசுவார்கள்
மங்கையர்க்கு கற்பழகு
மன்னருக்கு சொல்லழகு (பா.க. 37-41.)

என்ற அடிகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அவர்கள் திட்டமிட்டபடியே, கள்வர்களால் நமக்குத் தீங்கு வரவிருக்கின்றது. ஆகையால் நாங்கள் ஒரு குழி வெட்டி வைத்திருக்கின்றோம் . அக்குழியில் இறங்கி நீ

தப்பித்துக் கொள் எனச் சொல்கின்றனர். பாலம்மாடும் குழிக்குள் ஏணி வழியாக இறங்குகிறாள். அவள் ஏணி வழியாக ஒவ்வொரு படியில் கால் வைத்து இறங்கும்போதும் கதைப்பாடலானது அவளுக்கு நேரப்போகும் கதியை எண்ணிக் கையறுநிலைத் தன்மையில் எடுத்துரைக்கின்றது. அவ்வெடுத்துரைப்பு கேட்போரை உலுக்கி எடுக்கின்றது.

தனக்குத் தானே ஒப்பாரி

பொதுவாக, ஒப்பாரி என்பது இறந்தவருக்காக அவரை எண்ணி மற்றவர்களால் எடுத்துரைக்கப்படுவது. ஆனால் இங்குத் தான் உறுதியாக இறக்கப் போவதை உணரும் பாலம்மாள் தனக்குத் தானே ஒப்பாரி வைத்துக் கொள்வது போலப் பாடல் புனையப்பட்டுள்ளது. பாலம்மாள் குழியில் இறங்கிய உடனேயே அவளுடைய தந்தையும் சிற்றப்பன்மார்களும் அவள்மீது மண்ணைத் தள்ளுகின்றனர். இதைக் கண்டு அவள் பதைபதைக்கின்றாள். பதைபதைத்து அவர்களை நோக்கி,

அடிவயிற்றில் அறைந்தாளே ஐயா அறைந்தாளே
நீங்கள் பத்து மாதம் சுமக்கலையா நீங்கள் சுமக்கலையா
நீங்கள் மாரோடு அணைக்கலையா
மடியில் வைத்து பார்க்கலையா (பா.க. 64-67.)

எனப் புலம்புகின்றாள். அதோடு என்னைச் சந்தேகப்பட வேண்டாம். எப்போதும் தான் தாய் தந்தையர் பேச்சைக் கேட்டு நடப்பவள் என்றும் எந்நாளும் கற்பைக் காப்பவள் என்றும் கூறுகின்றாள். மேலும் தன்னுடைய பல்வேறு பண்புகளைக் குறித்து,

நான் பள்ளிக்கூடம் போனதென்ன
நான் பாடம் படித்த தென்ன
நான் குளித்த அருமை என்னா
நான் கோலம் போட்ட நேர்த்தி என்னா (பா.க. 101-104.)

எனப் பட்டியலிடுகிறாள். அதோடு, தன்னுடைய சேலை கட்டும் அழகு, பொட்டு வைக்கும் அழகு, தலைவாரும் அழகு, கொண்டை போடும் அழகு, வளையல் போடும் அழகு போன்றவற்றையெல்லாம் கூறிப் பட்டியலிடுகிறாள். இறுதியில் தன்னைப்போன்ற பெண்ணாகிய தனது தாயையும் சித்திமார்களையும் நோக்கி,

என்னை பெற்றெடுத்த தாய் மாரே தாய்மாரே
உங்கள் மனமும் இரங்கலையா
இரங்கலையா அம்மா இரங்கலையா (பா.க. 115-117.)

என இறைஞ்சுகின்றாள். எனினும் மனம் இரங்காத அவர்கள் மண்ணை எல்லாம் அவள் மீது தள்ளிக் கொண்டு விடுகின்றனர்.

இங்கு நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட பாலம்மாள் கதைப்பாடலின் கதைப்பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ள சில நிகழ்வுகள் கதைப்பாடல் வரிகளில் காணப்படவில்லை. இது படியெடுத்தவர் அல்லது பதிப்பித்தவரின் கவனக்குறைவால் நேர்ந்திருக்கலாம். எனினும் இக்கதையின் முக்கியப் பாடுபொருளான பாலம்மாளைப் படுகுழியில் இறக்கிக் கொல்கின்ற நிகழ்வானது மிக உருக்கமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. பாலம்மாள் இவ்வாறு கொல்லப்படுவதற்குக் காரணம் மண்ணை ஆளுகின்ற அன்னியர் தம் பெண்ணையும் ஆள்வதா என்ற எதிர்ப்பு உணர்வின் காரணமா என்று பார்த்தால் அவ்வாறு வெள்ளையர்களுக்கு எதிரான பதிவுகள் எவையும் கதைப்பாடலில் காணப்படவில்லை. மாறாக அவ்வினத்தவர் தங்களுக்குச் சரிநிகரான இனத்தவர் கிடையாது. எனினும் அவர்களை எதிர்த்துத் தங்களால் வெல்ல முடியாது என்ற எண்ணம் கொண்டு பெற்ற மகளையே கொன்று தங்களின் குடிமானம் காக்க முனைந்து இருப்பதனை உய்த்துணர முடிகின்றது. பெண்ணை ஆணின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவளாகவும் இனத் தூய்மைக்கான குறியீடாகவும் பார்க்கின்ற மனநிலையையே இக்கதைப்பாடல் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. தங்களுக்கு நேர்ந்த சிக்கலினை ஒன்றிணைந்து எதிர்த்துப் போராடாமல் எந்தத் தீங்கும் செய்யாத அப்பாவிப் பெண்ணைப் பலி கொடுப்பது என்பது எச்சமுகத்திலும் எவ்வகையிலும் அறமாகாது.

துணை நூல்கள்

1. சண்முகசுந்தரம், சு. 2001. ஐந்து கதைப்பாடல்கள், பெங்களூர், தன்னனானே.
2. இராமச்சந்திரன். நா. 2002, துடியான சாமிகள்- வில்லுப்பாட்டும் சமுகச் சிக்கல்களும், சென்னை, மக்கள் வெளியீடு.
3. காசிராசன், இரா. 1980. உலகக் காப்பியங்கள், சென்னை.
4. திருநாகலிங்கம். ஆ., 2001, புதுச்சேரி வட்டார நாட்டுப்புறக் கதைகள் காட்டும் சமுதாயம், புதுச்சேரி.
5. Bowra. C.M., 1952, Heroic Poetry, London, Macmillan & co. Ltd.